न्मधश्नाति तस्माद् काममेवाश्नीयात् ॥१८॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [५. ४.] ॥ ॥

देवान्वाऽऊर्ध्वान्त्स्वर्गं लोकं यतः । असुरास्तमसान्तरदधुस्ते होचुर्न वाऽअस्यान्येन सत्त्रादपघातोऽस्ति हन्त सत्त्रमासामहाऽइति ॥१॥ ते शताग्निष्टोमꣳ सत्त्रमुपेयुः । ते यावदासीनः परापश्येत्तावतस्तमोऽपाघ्नतैवमेव शतोक्थ्येन यावत्तिष्ठन्परापश्येत्तावतस्तमोऽपाघ्नत ॥२॥ ते होचुः । अप वाव तमो हन्महे न त्वेव सर्वमिव हन्त प्रजापतिं पितरं प्रत्ययामेति ते प्रजापतिं पितरं प्रतीत्योचुरसुरा वै नो भगव ऊर्ध्वान्त्स्वर्गं लोकं यतस्तमसान्तरदधुः ॥३॥ ते शताग्निष्टोमꣳ सत्त्रमुपेम । ते यावदासीनः परापश्येत्तावतस्तमोऽपाहन्मह्येवमेव शतोक्थ्येन यावत्तिष्ठन्परापश्येत्तावतस्तमोऽपाहन्महि प्र नो भगवञ्छाधि यथासुरांस्तमोऽपहत्य सर्वं पाप्मानमपहत्य स्वर्गं लोकं प्रज्ञास्याम इति ॥४॥ स होवाच । असर्वक्रतुभ्यां वै यज्ञाभ्यामगन्त यदग्निष्टोमेन चोक्थ्येन च शतातिरात्रꣳ सत्त्रमुपेत तेनासुरांस्तमोऽपहत्य सर्वं पाप्मानमपहत्य स्वर्गं लोकं प्रज्ञास्यथेति ॥५॥ ते शतातिरात्रꣳ सत्त्रमुपेयुः । तेनासुरांस्तमोऽपहत्य सर्वं पाप्मानमपहत्य स्वर्गं लोकं प्रजज्ञुस्तेषामर्वाक्पञ्चाशेषेवाहःस्वहरभि रात्रिसामानि परीयू रात्रिमभ्यहःसामानि ॥६॥ ते होचुः । अमुहाम वै न प्रजानीमो हन्त प्रजापतिमेव पितरं प्रत्ययामेति ते प्रजापतिमेव पितरं प्रतीत्योचुरहन्नो रात्रिसामानि रात्र्यामह्नो भवन्ति नः विपश्चिद्यज्ञान्मुग्धान्विद्वान्धीरोऽनुशाधि न इति ॥७॥ तान्हैतदुपजगौ । महाहिमिव वै ह्रदाद्बलीयानन्ववेत्य अनुत्त स्वादास्थानात्ततः सत्त्रं न तायतऽइति ॥८॥ आश्विनं वै वः शस्यमानम् । प्रातरनुवाकमास्थानादनुत्त यमास्थानादनुद्ध धीराः सन्तोऽअधीरवत् प्रशास्त्रा तमुपेत शनैरप्रतिशꣳसतेति ॥९॥ ते होचुः । कथं नु भगवः शस्तं कथमप्रतिशस्तमिति स होवाच यत्र होताश्विनꣳ शꣳसन्नाग्नेयस्य क्रतोर्गायत्रस्य छन्दसः पारं गच्छात्तत्प्रतिप्रस्थाता